

הבערת אש להתחמם כנגדה

לדעת בית שמאי – התירה תורה מלאכות ביום טוב, לצורך אכילה בלבד, ולא לצורך שאר הנאות, ולכן **אסור** להבעיר ביום טוב מדורה גדולה, שאינו צריך אותה לבשל אלא להתחמם כנגדה.

ולדעת בית הלל – התירה תורה מלאכות ביום טוב גם לצורך שאר דברים השווים לכל נפש, ולכן **מותר** להבעיר אש להתחמם כנגדה.

מי שלא הניח עירובי תבשילין

מי שלא הניח עירובי תבשילין, אף שאסור לו לאפות ולבשל מיום טוב לשבת, דווקא להרבות כרצונו אסור לו, אבל כדי חייו התירו לו חכמים, ולכן אופים לו פת אחת, ומבשלים לו קדרה אחת, וטומנים לו קדרה אחת [בתוך דבר השומר את חום הקדרה, שלא תתקרה הקדרה עד שבת], ומחממים לו קיתון אחד של מים, ומדליקים לו את הנר^א, וי"א אף צולים לו דג קטן.

ולדברי רב הונא, דין זה הוא כדעת בית הלל, אבל בית שמאי חולקים, ואומרים, שמי שלא הניח עירובי תבשילין, אסור לעשות לשבת אפילו דבר מועט. [ולדברי רב הונא, זה אחד משלושת הדברים, שבהם רבן גמליאל מחמיר כדברי בית שמאי].

דף כ"ב

הטמנה מיום טוב לשבת

לדברי רבא, נחלקו בית שמאי ובית הלל אם עירובי תבשילין מועילים להתיר הטמנה מיום טוב לשבת. **לדעת בית שמאי**, העירוב מועיל רק לאפות ולבשל, שאין כאן היכר גמור שעושה לשבת, ונראה שעושה להיום, אבל הטמנה, ניכר שעושה למחר, ואפילו

^א מכאן משמע, שצריך להזכיר בברכת עירובי תבשילין "יהא שרי לבשולי ולאפויי ולאדוקי וכי", ואם בשביל הדלקה לא התנה, משמע הכא דיהא אסור להדליק לו רק נר אחד, מדחויין דהוצרך להזכיר אדוקי הנר, משמע דאסור למי שלא הניח להדליק לו רק נר אחד. [תוס'].
